

Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda realitzada el dia 19 d'octubre de 2021. Comença la reunió a les 10 hores i 32 minuts. Presideix la diputada senyora Eva Ortiz Vilella. Reunió número 20.

La senyora presidenta:

...En primer lugar, le paso la palabra a la señora secretaria para que nos diga si hay quórum para empezar la comisión.

Señora secretaria, muchas gracias.

La senyora secretària:

Bon dia.

(La secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Hi ha quòrum, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora secretaria.

Pues como tenemos quórum... *(El senyor Woodward Poch alça la mà)*

Sí, *(veus)* por una cuestión de orden, señor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Sí.

Nada, que vamos a retirar el punto 6 de nuestra PNL porque vamos a llevarla a pleno. O sea que...

La senyora presidenta:

Perfecto. Pues el orden del día...

El senyor Woodward Poch:

Gracias.

La senyora presidenta:

...constará de cinco puntos, en este caso. Muchas gracias, señor Woodward.

A continuación, pasamos a la lectura y aprobación, en su caso, del acta de la reunión anterior. ¿No sé si hay alguna cuestión que perfilar dentro del acta o todo el mundo está de acuerdo? Se aprueba por unanimidad.

La senyora presidenta:

Y, en segundo lugar, tenemos la comparecencia del vicepresidente segundo del Consell y *conseller* de Vivienda y Arquitectura Bioclimática para explicar la postura del Consell respecto a la tasa turística, solicitud pedida por el Grupo Parlamentario Popular.

Por tanto, le damos la bienvenida al vicepresidente segundo del Consell, el señor Illueca. *(Pausa)*

Comentarles que en el punto 3, que es la proposición no de ley del Grupo Parlamentario Unidas Podemos, se ha presentado una autoenmienda que trataremos en... *(Veus)* ¡Ah!, inicialmente hay un registro de entrada, 31.960, y lo que se hace es que el registro de entrada en realidad es el 31.936. Por tanto, en el punto 3 hay una autoenmienda en ese sentido, y aprovecho... *(Veus)* Aquí pone Podemos. *(Veus)*

Vale, entonces... Tiene razón. Hay un error en el número de registro de la proposición no de ley de Podemos, que se comunica a la Mesa para modificar el número de registro de entrada, si no me equivoco, del 31.930 al 31.936, y una enmienda del grupo socialista, con registro de entrada 42.272. ¿Es correcto? Perfecto. Muy bien, muchas gracias. Pues empezamos con intensidad. *(Pausa)*

Otra cuestión de trámite es que, a llamada del señor letrado, que siempre tiene la razón, es como los clientes de una tienda, *(rialles)* hace unos días me comentó la posibilidad que se había dado entre los letrados y la Mesa de que las comisiones de las comparecencias de los *consellers* y todo lo que tiene que ver con presupuestos y ley de acompañamiento pasemos la comisión al hemiciclo, para tener más espacio por el trasiego de diputados que van entrando y saliendo en cada una de las partes de la comisión.

Por tanto, se ha formalizado a través de un escrito la posición de la presidencia y hoy se verá en Mesa. No creo que haya ningún problema y hemos entendido que era lo más ágil y adecuado en estos tiempos. Así que ya sabéis que las próximas comisiones que tengan que ver con las comparecencias y demás cuestiones de presupuestos irán al plenario.

Gracias.

¿Ya? *(Veus)* Bueno, a ver si os va a contar todo fuera y no va a dejar ninguna exclusiva para la comisión... *(Rialles. Pausa)*

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, la qual serà substanciada pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a explicar la postura del Consell pel que fa a la taxa turística, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 1.780)

La senyora presidenta:

Bien, pues le damos los buenos días al señor Soler, que le vemos con frecuencia y cada vez más en esta comisión. Yo le he subido de rango a vicepresidente...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bueno... (*Rialles*)

La senyora presidenta:

...pero, en este caso, es el *conseller* de hacienda.

Y tiene tiempo ilimitado para su primera intervención y su segunda intervención, y, a continuación, el Grupo Parlamentario Popular dispone de 6 minutos y el resto de los grupos tendrán 3, de menor a mayor.

Así que, cuando usted quiera, señor Soler, suya es la palabra.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

Bon dia, senyories.

Comparec davant d'esta cambra, com ho he fet sempre, tant a petició pròpia com quan he sigut requerit per a això, per a donar explicacions i retre comptes d'allò que estimen vostés oportú.

Crec que això és un bon exercici de salut democràtica, necessari per a la transparència de les institucions, i també –també, també– per a la confrontació d'idees, que és molt saludable també, i propostes que permeten aconseguir els acords i consensos que ens exigixen els ciutadans des del debat i la pluralitat, i que segur ajuden a millorar els pensaments que el propi govern puga fer.

Esta vegada comparec davant de vostés amb la finalitat d'explicar i exposar la postura del Consell respecte a l'anomenada taxa turística, que, com saben, és una qüestió transversal i, per tant, de la qual no soc exclusivament competent com a conseller d'hisenda, en no ser un assumpte estrictament fiscal i estar directament relacionat amb altres qüestions de la política turística, en realitat és un tema que afecta la política turística.

Dit això, aquest assumpte no pot ser abordat d'una forma superficial i sense prendre en consideració la conjuntura actual. Miren vostés, des de fa uns anys el turisme es configura a la Comunitat Valenciana com una activitat econòmica de gran repercussió en termes de renda i en termes d'ocupació. Esta activitat s'ha posicionat com el principal motor del sector serveis, del sector terciari, i ha desenvolupat de manera directa i indirecta altres sectors econòmics.

Amb anterioritat a la pandèmia, provocada per la COVID-19, el nombre de turistes en la nostra comunitat s'havia incrementat exponencialment respecte a altres països de l'entorn mediterrani. Sense anar més lluny, l'any 2019, l'últim any turístic normal, pre-pandèmic, va arribar a la xifra de 29,3 milions de turistes que varen triar la Comunitat Valenciana com la seua destinació. I van deixar a la nostra comunitat xifres de rècord: 179,2 milions de pernотacions, 13.409 milions d'euros en despesa en destinació. D'ells, 9,5 milions

van ser turistes internacionals, que van generar 9.520 milions d'euros... Eixes dades suposen el màxim històric de la comunitat en turisme internacional.

Amb aquestes xifres de rècord, l'OMS va declarar la situació de pandèmia de la COVID-19, com vostés saben, aquell fatídic 11 de març, i el sector va passar de la llum a la foscor. La lluita contra la pandèmia va obligar a l'adopció de mesures molt estrictes de limitació de la mobilitat i de contacte social, perquè s'entenia que la mobilitat i el contacte social eren les que generaven els majors contagis. Aquí i allà, és a dir, a la Comunitat Valenciana, Espanya, Europa i el món. Unes mesures imprescindibles per a frenar l'expansió del virus, però que inevitablement han tingut repercussions molt greus sobre l'activitat turística.

En l'any 2020, quan esclata la pandèmia, el nostre sector turístic experimenta descensos històrics. Descensos històrics. Particularment extrems en la demanda estrangera, de 7 milions de turistes estrangers menys, la qual cosa suposa una caiguda del 73,3 % respecte a l'exercici anterior, 73,3 %. 62,5 milions de pernотacions menys, amb un descens del 70,6 % respecte a l'any anterior. Pel que respecta a l'ocupació, la mitjana d'afiliats a la seguretat social en les branques d'hostaleria i agències de viatges van decreïxer en l'any 2020 un 10,6 interanual.

L'any 2021 la recuperació i l'activitat turística en la comunitat, encara que coratjosa i encoratjadora, i per damunt de les previsions, encara és fràgil. L'Imsero, fonamental per al manteniment del turisme, especialment en zones com Benidorm i la Costa Blanca, encara no s'ha recuperat, com saben vostés molt bé. Mercats clau, com el britànic, no ha recuperat el seu dinamisme. Continuen establiments que no han tornat a obrir les seues portes i altres que no han pogut recuperar tots els seus empleats, i és que cap sector turístic del món ha aconseguit reposar-se a nivells pre-pandèmics.

En este context i en un moment d'extraordinària importància, en el qual els mercats turístics estan reposicionant-se després de la recuperació de la mobilitat, qualsevol mesura tributària que poguera afectar la competitivitat i la imatge de les nostres destinacions turístiques s'ha de plantejar i de revisar mitjançant una anàlisi minuciosa, amb l'objectiu de no entorpir una recuperació que està en procés.

Esta és la postura també per a la mal anomenada taxa turística, com saben vostés és en realitat un impost sobre l'allotjament, i ningú discreparà que una aplicació immediata d'este tribut suposaria una càrrega a un sector econòmic estratègic i el més castigat, amb molta diferència, per la pandèmia.

Senyories, a diferència dels governs anteriors, les decisions i polítiques del Consell del Botànic són consultades i consensuades amb tots els subjectes implicats en aquestes, i compen amb rigorosos informes d'experts, informació pública i debat parlamentari, també en matèria fiscal. Així és i així ha de continuar sent.

Dit això, han de tindre en compte que cap grup parlamentari ni cap membre del Consell ha sol·licitat o interessat una aplicació immediata de l'anomenada taxa turística. Naturalment, els moments que vivim no són per a una aplicació immediata del tema. Fins i tot els grups polítics que van ser favorables a

la regulació i aplicació de l'estudi d'un impost d'estes característiques saben que ara no és el moment; fins i tot, per al cas d'una possible futura regulació, sol·liciten moratòries fins a la plena recuperació del sector i normalització del mercat, cosa que parla molt bé d'estos grups polítics.

Pretendre generar incertesa i inquietud en esta qüestió a la recerca del rèdit polític, com ha fet l'oposició, perjudica normalment la nostra comunitat i un sector turístic que tants sacrificis ha realitzat per la ciutadania durant l'últim any i mig. I és que s'ha pretès fer d'aquesta qüestió un debat ideològic, quan no ho és.

En quin sentit no ho és? L'anomenada taxa turística no s'ha inventat o no s'està inventant en la Comunitat Valenciana, ni tan sols a Espanya. L'apliquen en ciutats de tot el món i per governs de tots els colors polítics, de tots els colors polítics. Volen que els cite uns quants països, que d'una forma o altra graven l'entrada de turistes? Ciutats d'eixos països, vull dir. Alemanya, Àustria, Bèlgica, Bulgària, Croàcia, Dubai, Egipte, Eslovènia, Estats Units, França, Holanda, Hongria, Itàlia, Lituània, Malta, Marroc, Portugal, Romania, Rússia, Turquia... Són uns quants, eh?

També Espanya. També Espanya. Ha sigut aplicada en comunitats com Balears i Catalunya, i s'ha trobat en estudi en ciutats com Madrid –Madrid, Madrid–, Sevilla o Granada. I en altres països, com Grècia, en lloc de regular este tipus d'impost en els últims anys, han duplicat l'IVA relatiu a béns o serveis relacionats amb el turisme, una altra manera de fer front al tema.

Com veuen vostés, portar el debat al terreny ideològic és d'un rotund i irracional simplisme fiscal que no ens podem permetre en aquesta cambra. Estem tractant amb un sector econòmic estratègic, que mou aproximadament un 15,5 % del PIB valencià, 3.500 milions d'euros d'ingressos, i el 15,9 % de l'ocupació de la nostra comunitat, que es tradueix en riquesa i recaptació.

Segons Impactur, els impostos recaptats i vinculats a l'activitat turística de l'any 2019 va ascendir a 3.849 milions d'euros, la qual cosa suposa el 15,3 % dels impostos recaptats en la Comunitat Valenciana.

Conseqüentment, el debat ha de ser, com no pot ser d'una altra manera, jo estic convençut que el farem, rigorós, seriós, línies mestres secundades per treballs previs consensuats a ser possible amb els agents implicats.

Tots vostés saben que no és la primera vegada que es parla en esta cambra. Jo, en concret, ho he fet bastantes vegades, algunes vegades per compareixença demanada per algun dels grups parlamentaris, preguntes i per iniciativa pròpia. Però el context que ha deixat la pitjor crisi sanitària de l'últim segle és diferent a qualsevol altre escenari al qual ens hem enfrontat, i requereix d'un nou estudi i anàlisi sense desviar-nos del que és més important en aquest context, deixar enrere la pandèmia i garantir la recuperació econòmica.

Els sacrificis i els esforços del sector turístic i del conjunt de la societat han salvat milers de vides i ens estan permetent deixar enrere la pandèmia del COVID-19. Mereixen el nostre respecte i estem al seu costat. Per això, junts hem d'abordar

preguntes que van molt més enllà de sí o no al concepte de la nova taxa turística. És què, per a què, com, quan. I és que no es pot simplificar un assumpte que de per si és complex.

A la Comunitat Valenciana hi ha una evidència: no hi ha un sol model de turisme. No hi ha un sol model turístic, perquè seria del tot imprudent realitzar un estudi i valoració uniforme de qualsevol acció, ja siga de caràcter tributari o d'una altra naturalesa, dirigida al turisme sense comptar amb el protagonisme dels municipis, idea molt important.

Vostés comparen el model Benidorm amb el model València. Les estratègies competitives de les empreses turístiques a Benidorm no tenen res a veure amb les estratègies i l'oferta, el model turístic de la ciutat. I, per tant, *cuidado*, perquè el protagonisme dels municipis a l'hora de configurar qualsevol iniciativa d'este tipus és fonamental si no volem equivocar-nos una vegada més.

Senyories, com no podia ser d'una altra manera, només prosperarà una mesura d'estes característiques si això es tradueix en un benefici per als turistes que visiten la nostra comunitat. Per al sector també, i això repercuteix de manera favorable en una activitat econòmica fonamental en l'economia valenciana.

Vostés saben que la fidelitat del turista no s'acaba quan ixen de la porta de l'hotel o de l'apartament. Han de baixar al carrer i el carrer ha d'estar net, hi ha d'haver seguretat, hi ha d'haver llum quan toque és a dir, n'hi ha tota una sèrie de coses que complementen l'oferta turística i que permeten una certa fidelització, sí que cal, o com a mínim la imatge turística nostra.

I tot això s'ha de tindre en compte i hem de tindre-ho en compte, però voldria parlar de la necessitat que estem parlant de polítiques turístiques i no de polítiques fiscals en sentit estricte. És una mesura fiscal al servei de les polítiques turístiques. O aixina ho entén este conseller. A lo millor està equivocat, però aixina ho entén este conseller.

Per tant, mesura a favor del turista, a favor del sector turístic i, en definitiva, reconstruïrem el sector turístic fins aconseguir els nivells previs a la pandèmia. Això és previ a tot. Això és el que en este moment ens preocupa al govern. Com podem fer que el sector recupere tota la seua vitalitat prepandèmica i més? Com diu sempre el president, que la nova normalitat siga millor que l'antiga normalitat, també en l'activitat turística. També en l'activitat turística.

Per tant, el debat està sobre la taula, no cal dir-ho. Però cal tindre des del punt de vista del govern estes consideracions, perquè si no poc podem avançar adequadament. Anem a valorar les vies i possibilitats per a millorar el turisme. Eixe és el tema. El tema és com millorem l'activitat turística. No hi ha cap panacea. I per descomptat això del que estem parlant hui tampoc és una panacea en absolut. Pot ser un instrument? Pot ser un instrument negatiu? Pot ser un instrument negatiu o positiu, depén.

La prioritat per al govern de la Generalitat és primordial, el més important és acabar amb la pandèmia i que eixe acabament de la pandèmia permeta una recuperació contundent d'un sector que ho mereix per molts motius, primer, perquè ha construït una activitat econòmica molt important durant

moltes dècades i, en segon lloc, perquè és el que més ha patit en esta terrible pandèmia.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Soler.

A continuación, por un tiempo de 6 minutos, tiene la palabra el señor Ibáñez.

Cuando usted quiera, señor Ibáñez.

El señor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidenta.

Muy buenos días, señor *conseller*.

No sé si tiene cara de vicepresidente o no, pero es cierto que este grupo había solicitado la comparecencia del vicepresidente para que, de alguna forma, nos contase la postura que tiene el gobierno valenciano o la propia, no lo sé, sobre la tasa turística. Usted dice que suele venir a petición propia y otras veces requerido y que no tiene problemas porque esto es un tema de normalidad democrática. Fíjese, en este caso, ni viene a petición propia ni viene requerido. Usted viene forzado porque hay alguien que no quiere dar la cara. Y esa es la primera noticia.

Además, fíjese que usted mismo se ha autoexcusado: «Yo no tengo las competencias exclusivas en esta materia.» Pues si usted no tiene las competencias exclusivas en esta materia Yo estoy encantado de verlo aquí, sabe que me encanta debatir con usted y escucharlo mucho más, pero lo cierto es que este grupo había pedido al vicepresidente y, dado que usted no tiene las competencias exclusivas, pues no hay ningún obstáculo para que hubiese venido el vicepresidente.

¿Por qué? Pues porque la política del Consell parece ser que una es la que se hace aquí dentro y otra es la que se hace ahí fuera. Hay dos miembros no menores del gobierno valenciano, además, los dos vicepresidentes, que hace 15 días se han postulado absolutamente a favor de una tasa turística. Es más, la vicepresidenta Oltra, y cito textualmente, dice que: «Creo que es idóneo en este momento de recuperación la implantación de la tasa.»

Usted acaba de decirnos que comparece aquí para exponer la postura del Consell. Y yo le pregunto, ¿de qué Consell? ¿Del Consell de Oltra y del señor Illueca? ¿O del Consell de Puig, de Soler y del secretario autonómico Colomer? Porque yo desconozco cuál es la postura del Consell. Yo si tengo que sacar una conclusión de lo que usted ha dicho diría: «Soler dice no a la tasa turística.»

Pero ¿y el gobierno valenciano? Porque usted viene en representación del gobierno valenciano. Usted hoy es el enviado de los vicepresidentes aquí. Y los vicepresidentes han dicho que sí. Y usted dice que no. Y claro, usted nos

adereza todas estas explicaciones con datos del sector que todo el mundo conoce, con situaciones que todo el mundo conoce.

Pero es que aquí lo que queremos saber es ¿va a haber tasa turística o no va a haber tasa turística? Y usted dice: «Por mí no, pero no lo sé.» Y, al mismo tiempo, nos dice: «Y yo vengo aquí a comunicarles la postura del Consell.» Le reitero, ¿de qué Consell me está hablando?

Además, ha dicho algo que ciertamente no sorprende, pero sí que forma parte de ese lío en el que ustedes quieren meter esta materia. «Cualquier medida tributaria se ha de plantear y revisar.» Y yo le pregunto, dado que ya tiene boli, para que pueda apuntar, ¿los vicepresidentes del gobierno valenciano han planteado al Consell la implantación de la tasa turística? Una pregunta muy clara. ¿El presidente Puig quiere la tasa turística o no?

Usted ha dicho también algo que es cierto. Lo llamamos tasa turística y esto no es una tasa, en cualquier caso, sería un impuesto, no sería una tasa. Con un clarísimo afán recaudatorio. Y, al mismo tiempo, dice, y cito textualmente: «Solo prosperará la tasa si se traduce en un beneficio para los turistas que visitan la comunidad.»

Y yo le digo, ¿cuál es el beneficio que obtiene un turista que visita la comunidad hoy que lo tenga el día de mañana, cuando pague la tasa turística? ¿Cuál es el cambio de beneficio? Yo creo que lo relevante es ahondar en eso de qué, para qué, cómo y cuándo. Eso es lo relevante. Eso es lo relevante.

Si fuera una tasa, efectivamente, estaríamos pagando un servicio. ¿Y cuál es el servicio que se presta a los turistas? ¿Pisar las calles? ¿Pisar las playas? ¿Es ese el servicio que se presta? ¿Qué hacemos con el intrusismo? ¿Qué hacemos con los alojamientos que no son hoteles? ¿Qué hacemos con los alquileres de apartamentos? ¿Cómo controlamos eso? Hay muchísimas asignaturas pendientes todavía.

Aquí hay quien No sé si la totalidad del Consell, pero usted dice que viene a hablar de la postura del Consell. Pero aquí hay quienes abrazan el recaudar por el recaudar sin saber para qué ni por qué. El sector turístico ha inyectado a la economía valenciana 3.600 millones en impuestos. 3.600 millones en impuestos, que no es cualquier cosa. Claro, que en un momento tan delicado y no delicado se quiera imponer esta tasa sin saber por qué y cuál es el beneficio del que la paga, pues hombre, ciertamente, es sorprendente.

Pero más sorprendente es, y aviso a navegantes, como usted sabe, si esto se plantea desde el punto de vista de tasa, y permítame por cuestión profesional, pero el artículo 25 de la Ley de haciendas locales dice que tiene que existir una memoria económica financiera. Sin más. Usted sabe que la tasa no puede estar por encima del coste.

Por lo tanto, cualquiera que se plantease la intención de plantear una enmienda en estas cuestiones, sabe que hay sentencias del supremo, 40.000, e incluso del constitucional que tachan de nulidad cualquier tasa que no venga acompañada de una memoria económica financiera.

Por lo tanto, el trámite de enmienda es un trámite absolutamente imposible para implantar esta figura tributaria. Por lo

tanto, señor Soler, yo quiero saber, dado que usted es el enviado de los vicepresidentes en esta comisión, ¿va a haber tasa turística en la Comunidad Valenciana? ¿Sí o no? Es muy sencillo.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, tendrán 3 minutos los grupos restantes de menor a mayor. Y, en primer lugar, el grupo Vox. La señora Massó tiene la posibilidad de intervenir por un tiempo máximo de 3 minutos.

Gracias.

La señora Massó Linares:

Gracias, señora presidenta.

Buenos días, señor Soler.

Usted ya dijo hace tiempo que solo vería comprensible la tasa turística si el sector la apoyaba. Hoy nos ha dicho que si es un beneficio para los turistas y para el sector podría estar de acuerdo si era una medida al servicio del turismo. El secretario autonómico, el señor Colomer, ya hace dos años, en 2019, dijo que no estaba en la agenda de futuro del Consell. Yo no sé cuál es el futuro del Consell, si dos años son futuro o no son futuro. No lo sé.

En realidad, como ya ha dicho el señor Ibáñez, la solicitud de comparecencia era para el vicepresidente segundo. Si nos puede explicar por qué viene usted a darnos las explicaciones ¿De quién ha sido la decisión de que venga usted? ¿Del presidente del Consell? ¿Del vicepresidente? El señor Ibáñez decía que no quería venir el señor Illueca, pero yo me pregunto, ¿no quería venir el señor Illueca o no se fiaban ustedes de lo que fuera a decir aquí el señor Illueca, que es otro matiz?

Luego también ha dicho que habría que estudiar cuál sería la finalidad de esa tasa, pero es que, en este Consell, como cada uno va a la suya, cada uno tiene una idea de qué va a hacer con esa tasa. Hace cuatro años, iba destinada a sanidad para eliminar las listas de espera.

Hace dos años la señora Moyà pretendía destinar esta tasa a temas medioambientales. Ahora resulta que, si yo me quedo en Castellón, que es donde resido, no contamina, no consumo agua, pero si me voy a Benicàssim ya tengo que pagar porque estoy contaminando y consumiendo agua. No lo entiendo muy bien, pero bueno. De eso hace dos años.

Y ahora los dos vicepresidentes creen que debe ir para la emancipación de los jóvenes. Curiosa esta coincidencia de sus socios, parece que Compromís y Podemos están haciendo frente común en el Consell.

Bueno, cuando vea al señor Illueca le puede decir, si es que se hablan, porque no sé cómo están las relaciones ahora mismo dentro del Consell, víspera de la presentación de los

presupuestos, que si lo que quiere es paliar las dificultades de acceso a la vivienda, bueno, pues que eso no lo va a arreglar con una tasa a los turistas. Que dejen de intervenir los alquileres, que evite que los propietarios tengan miedo de alquilar, que acabe con la okupación ilegal... En fin, muchísimas cosas. Bueno, y usted también puede colaborar, porque si deja de asfixiar a las familias pues igual a lo mejor pueden invertir en vivienda y dejársela a sus hijos en herencia o donársela, sin que por ello se tengan que arruinar.

Pero volviendo a la tasa turística, la vicepresidenta dice que nadie deja de ir a París por pagar dos euros, pero ¿qué pasa con el turismo que recibimos en la Comunidad Valenciana, que es mayoritariamente un turismo familiar? Pues una familia de cinco miembros, dos euros se convierten en diez y, si pasan aquí una semana, se convierten en setenta. Usted, como *conseller* de hacienda, ¿no cree que esos setenta euros serían más rentables para nuestra comunidad si se gastaran en los restaurantes y en los comercios del lugar? Es que la obsesión con vaciar el bolsillo de los ciudadanos en este Consell no tiene límite.

Luego también, cuando hablan de que pagan los turistas, yo me pregunto: ¿los residentes en la Comunidad Valenciana no hacemos turismo por la Comunidad Valenciana?, ¿estaríamos exentos de pagar esa tasa?

Y, bueno, hablaba también de que el sector tendría que tener protagonismo. Pues, en nuestra humilde opinión, volveríamos a las desigualdades entre unos municipios y otros; entre municipios, si como ustedes en algún momento han dejado entrever, que fueran los ayuntamientos los que implantaran esa tasa, pues volveríamos a lo de siempre. En unos municipios sí, en otros municipios no... En fin, como digo, desigualdades entre los ciudadanos.

Y, bueno, para recuperar el sector se nos ocurren muchas más cosas que una tasa turística.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Massó.

A continuación, por un tiempo máximo de 3 minutos, tiene la palabra el señor Woodward. Cuando usted quiera.

El senyor Woodward Poch:

Sí.

Muy buenos días, señor *conseller*.

No voy a volver a decir que esperábamos la presencia del vicepresidente segundo, el señor Illueca, porque al menos usted parece que no está por la labor de implementar una tasa turística en estos momentos.

El Consell también, según sus palabras, tampoco está por la labor de imponer esta tasa turística. Habla de una necesidad

de unidad de criterio, de debate, de que no podemos simplificar el tema con la simple tasa o el impuesto, como ha dicho mi compañero Rubén Ibáñez. Es verdad que no hay un único modelo en la Comunidad Valenciana, un único modelo turístico. Eso creo que es una de las partes fundamentales para la problemática de esta tasa.

Pero realmente sí que me ha dejado muy preocupado cuando ha hablado de esas cuatro preguntas que nos tendríamos que hacer, y yo me voy directamente a la última, que es cuándo. Que realmente lo que ustedes están poniendo el freno de mano es en qué momento es el adecuado poner esa tasa turística o ese impuesto turístico, como si ese impuesto o esa tasa turística fuera a solucionar los temas de la economía sumergida de la Comunidad Valenciana, del tema de turismo, o las condiciones laborales de los trabajadores del sector turístico, como son las *kellys*, que vamos a debatir mañana en el pleno. O la temporalidad y la precariedad de los salarios que hay en el sector.

Pero también, sobre todo, las infraestructuras que ofrece la Comunidad Valenciana. Yo no sé si esta tasa podrá solucionar el famoso tren de la costa, porque eso es una infraestructura muy necesaria, y con el tema de tasas e impuestos creo que no se soluciona. O también el vicepresidente Illueca quiere recaudar aquí para temas de vivienda, y yo solo le recordaría en el 2020 la *conselleria* dejó de gastar 186 millones de euros de los 310 disponibles. Son muchos millones de euros para luego querer recaudar.

Y usted decía, el beneficio va a ser para los turistas que visitan nuestra comunidad. Yo creo que todas las instalaciones pagan sus impuestos, ya en relación con, pues bueno, unas habitaciones, un comercio, un turismo que no se puede volver luego a implementar.

Pero también es verdad que la Comunidad Valenciana sigue esperando una financiación justa y creo que no puede ser, en estos momentos, ni en el futuro, el turismo y la tasa turística una fuente más de financiación de la Generalitat Valenciana. O de los ayuntamientos, porque parece ser que si sus socios del Botànic, Compromís y Podemos, hubieran aceptado su propuesta del Partido Socialista, de que fuera una tasa recaudada por los ayuntamientos, tendríamos tasa en el 2022.

Ojalá, como usted dice, es un tema de mucho estudio, que no se presente por parte de los socios suyos, o incluso ustedes, el Partido Socialista, una enmienda en la ley de acompañamiento para que se instaure la tasa turística en la Comunidad Valenciana. Ya le digo que para mí sí que es un problema ideológico, y lo estamos viendo por las batallas y las luchas por la implementación de esta tasa por parte del Botànic.

Nosotros estamos, y lo hemos vuelto a decir, en contra. Y, sobre todo, usted lo ha dicho, hasta que el turismo no se recupere quedará mucho tiempo para plantearse si quiera esta implementación de la tasa.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Woodward.

A continuación, por un tiempo máximo de 3 minutos, tiene la palabra el señor Martínez por parte del grupo Unidas Podemos. Cuando usted quiera.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

I gràcies, conseller, per la seua compareixença.

Jo crec que respecte a aquesta qüestió hi ha un munt de prejudicis ideològics que no s'atenen a les dades reals. I crec que està bé revisar-se un poc els informes que hi han al voltant d'aquesta qüestió i els resultats que ha donat l'impost sobre l'activitat turística en altres països, regions o ciutats.

En particular, hi ha un informe, que a mi m'ha interessat molt, d'una de les grans consultores a nivell mundial, PricewaterhouseCoopers, que va elaborar per a la Comissió Europea. I d'ahí se'n poden extreure almenys tres conclusions.

Una de les conclusions de l'informe és que té tot el sentit introduir una figura fiscal d'aquest tipus.

Una altra conclusió de l'informe és que Espanya, que és, segons l'índex de competitivitat turística, un dels destins turístics més competitius del món, ho és... En bona mesura, un factor determinant d'aquesta competitivitat és gràcies a la intervenció pública i a la inversió pública, Espanya invertix molts recursos públics en potenciar-los com a destinació turística.

I, en tercer lloc, situa com un dels casos d'estudi a Balears, que és un cas similar a la Comunitat Valenciana perquè l'elasticitat de la demanda és bastant elevada. És a dir, ací la gent ve buscant bon temps i una bona oferta d'oci i restauració, la qual cosa pots trobar en altres llocs. Doncs, bé, l'estudi d'aquest cas diu que l'impacte d'aquest impost sobre la demanda és mínim o irrellevant, i que, en tot cas, la recaptació de l'impost sempre seria molt superior a la caiguda de la demanda. I, per tant, l'activitat econòmica en el seu conjunt eixiria beneficiada.

L'informe que va elaborar el professor Asensi Descals per al cas de la Comunitat Valenciana, de fet, ve a confirmar aquesta qüestió, aquest extrem.

Els valencians paguem amb els nostres impostos una sèrie d'infraestructures i de serveis públics, senyories, que és bo que els turistes contribuïsquen a finançar perquè també els utilitzen. El turisme, senyories, genera una sèrie d'externalitats negatives sobre el medi ambient, i aquesta externalització de costos sobre el conjunt de la societat hem d'internalitzar-la d'alguna manera en la pròpia activitat econòmica.

Però és que, a més, senyories, jo crec que cal començar a tindre en compte que els valencians, quan viatgem a qualsevol altre punt d'Europa, moltes vegades hem de pagar un impost sobre l'activitat turística. Per què nosaltres, quan anem a Viena, París, a Amsterdam, a Berlín, a Roma hem de

pagar, però els turistes quan venen ací no han de pagar? A mi això sí que em sembla una desigualtat, no?

Sobre la qüestió de si és el moment o no és el moment... El sistema fiscal és estable, encara que la política fiscal es pugui modular. Els impostos turístics arreu d'Europa s'han mantingut tot i la caiguda de l'activitat del sector, sobretot perquè la recuperació de la demanda no depèn d'este impost, sinó de la recuperació de la mobilitat i de l'activitat econòmica.

Acabe ja, senyora presidenta. El que no val és refugiar-se en la conjuntura per a dir que quan va bé l'activitat turística no hem de posar-li pals a les rodes amb un impost sobre l'activitat turística, però quan hi ha crisi, tampoc no ho podem fer. Aleshores, no és que no siga ara el moment, és que per a alguns mai serà el moment. Si el problema és el moment, ja s'ha plantejat la solució: una moratòria en l'aplicació fins a la completa recuperació del sector, siga en 2022 o 2023.

Hi haurà impost turístic, es preguntava. Jo crec que sí, la qüestió, i ho ha comentat el conseller, és quan, com i per a què. I jo estic totalment d'acord amb això, transitem d'un debat dicotòmic entre sí o no a plantejar-nos qui, com, quan, on i per a què.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Martínez.

3 minutos tendrá la señora Mas por el grupo Compromís para su intervención. Cuando usted quiera.

La senyora Mas Mas:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, conseller.

A mi em van a permetre que compare, encara que no té res a vore, este tema amb la *peatonalització* dels centres dels municipis, de les ciutats, no? Sempre genera molta crispació, s'ha dit sempre que suposa un impediment per al desenvolupament econòmic del comerç, de l'oci, de la restauració dels centres... I al final sempre acaba sent una mesura que, quan s'ha implantat, a tot el món li acaba pareixent perfecta, perquè dinamitza moltíssim més els nostres carreres i, a més, moltes voltes repercutix en un increment econòmic dels establiments que residixen en eixe centre.

Per tant, crec que estem davant també d'una proposta que, evidentment, com deia el conseller, hem de tindre en compte en la conjuntura actual, però quina conjuntura és també la que ve? Crec que també hem de centrar-nos en això. L'altre dia escoltava les paraules de la vicepresidenta del Govern d'Espanya, la senyora Nadia Calviño, que deia que la previsió és que en desembre del 2021 recuperem els números del 2019. L'altre dia compareixia en esta comissió el secretari autonòmic de turisme, el senyor Colomer, i

ens deia que el mes d'agost a la Comunitat Valenciana havia sigut igual que l'agost del 2019 i, per tant, això marcava ja una recuperació. És a dir, a poc a poc, anem recuperant els números que teníem en el 2019 en la comunitat.

Creo que és evident, i hem de recordar, que el sector turístic no està en crisi. El que ha passat ha sigut una crisi sanitària que ha, evidentment, desencadenat una sèrie de fets en el turisme, amb una major virulència, probablement, que en altres sectors. Però la gent té ganes d'eixir, té ganes de viatjar i crec que, evidentment, nosaltres som una destinació a la que eixa gent li és atractiu vindre.

Però hi ha una altra qüestió que crec que també hem de posar en valor, i és no només el tindre una qualitat en el que oferim als turistes, sinó també una qualitat de vida de la ciutadania que residix en eixos municipis. Estem parlant de ciutats, de municipis que quadrupliquen fàcilment en uns mesos la seua població, i això suposa un esforç molt més gran a l'hora de la gestió dels residus, a l'hora de la contaminació, de les aglomeracions en les ciutats...

I esta taxa, este impost, el que faria, probablement, seria anar a atacar eixos problemes, que és el que fan Catalunya o Illes Balears. En 2019, 65 milions d'euros recaptats a Catalunya i 130 a les Illes Balears, que precisament s'han reinvertit en la conservació del patrimoni de les ciutats i també en polítiques sostenibles. Ciutats com València o com Xàbia estan demanant, els seus ajuntaments, que posem este tipus de mesures per a poder gestionar molt millor eixa vinguda de turistes a les seues ciutats.

I, per tant, nosaltres considerem que és un debat que no és nou, a més, que hem de parlar, exactament, de quina manera i com. I evidentment també el quan, clar que sí, però que sapiguem, que siguem conscients que els números estan tornant als del 2019, que és el que bàsicament ens preocupa a tot el món, que tinguem una eixida d'esta crisi sanitària el més ràpidament possible.

I, per tant, nosaltres considerem, com deia, que és un tema de màxima actualitat i que evidentment ha de ser contemplat de manera molt propera en els debats que tinguem.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Mas.

A continuación, por 3 minutos, tiene la palabra el señor Muñoz, que algo tiene que ver con que hoy estemos aquí.

El senyor Muñoz Lladró:

¡Ah!, sí. Cierito. Estaba pensando por qué, pero sí. *(Rialles)* Le agradezco a la presidenta que...

La senyora presidenta:

Suya es la palabra.

El señor Muñoz Lladró:

Gracias.

Bueno, esto es un... Lo ha dicho el *conseller*, muchas veces la terminología tiende a engaño, y esto no es la creación de una tasa turística, esto es la creación de un impuesto.

Cuando hablamos de impuestos, yo creo que en muchas ocasiones se intenta buscar grandes eslóganes, pero sin explicar bien la repercusión que suelen tener. Muchas veces se habla de subidas y bajadas de impuestos, y, bueno, parece que esto es una cuestión prácticamente neutral, cuando realmente muchas de estas cuestiones tienen gran profundidad, gran impacto y, sobre todo, debates que son más complejos de lo que nos quieren hacer creer los proponentes.

En primer lugar, cuando se plantea la creación de un impuesto, debemos estar a lo que es lo fundamental, que es el impacto que va a tener ese impuesto. El impacto se tiene que medir en diferentes estadios o en diferentes aristas.

La primera es un diagnóstico del sector afectado, y creo que todos coincidiremos en que estos últimos años para el sector turístico han sido años muy complicados. Evidentemente, el turismo con la incertidumbre no funciona bien y con las restricciones sanitarias, pues tanto el sector turístico como el de la hostelería, se ha visto especialmente perjudicado.

Y el problema que tenemos es que las previsiones de crecimiento o las previsiones que en este caso afectan al sector turístico son previsiones que, como su nombre indica, están sujetas a la evolución que se pueda producir. Y, sinceramente, todos confiamos en que lo peor de la pandemia ya ha pasado, pero, bueno, parece que... Y este fin de semana teníamos una situación en la que ha subido, no mucho, afortunadamente, pero sí que dos puntos la incidencia de contagios. Por tanto, no estamos en una situación de certidumbre, de certeza, y evidentemente la inclusión de nuevos impuestos que afecten al sector turístico puede ser perjudicial para el propio sector, un sector fundamental para la Comunidad Valenciana.

La segunda cuestión son los modelos que hay en la *comunitat*. El modelo turístico valenciano no es homogéneo, creo que lo ha dicho el *conseller*. Y, evidentemente, la aplicación de este impuesto en determinadas zonas tendrá prácticamente un efecto nulo, la aplicación en otras zonas puede tener un impacto muy importante para el sector de la propia zona afectada.

Incluso me atrevería a decir, en aquellos lugares en los que el sector turístico depende mucho del margen comercial y la rentabilidad por uno, dos, tres, cuatro euros, y creo que todos tenemos en la cabeza las zonas donde esto puede estar afectado, este incremento del coste puede verse repercutido a otros agentes económicos implicados. Entonces, esto creo que es una cuestión que también se debe analizar, porque lo que no nos gustaría en ningún caso es que, por ejemplo, supusiera, de alguna manera, una precarización del empleo o peores condiciones laborales. Es decir, aquí de lo que se trata es de hacer un análisis de conjunto.

Pero creo que hay una cuestión fundamental en la creación de un impuesto, que es la participación de los sectores implicados. Y aquí, evidentemente, no veo que la imposición unilateral por parte de un gobierno, sin consulta previa los agentes económicos, sociales, a los propios municipios que serán afectados por este impuesto turístico y, en definitiva, a todo el conjunto de agentes implicados en el sector... No sé, no creo que sea adecuado, y creo que tenemos que hacer un debate sosegado para que esto tenga el impacto que queremos tener, que es la sostenibilidad del modelo turístico.

Y sí que acabo con una cuestión. Es importante también ver la legislación comparada. Se aludía a Cataluña y, bueno, Cataluña tiene su modelo. Un modelo diferente, un modelo en el que también se deberá estudiar cómo se aplica y, sobre todo, dónde se incluye toda la recaudación que se hace a través de este impuesto.

En cualquier caso, para finalizar, creo que la política, y especialmente aquellos que gobiernan, tienen que tener como prioridad precisamente las oportunidades políticasociales. Y creo que en estos momentos la situación del sector y del propio debate que se tiene que producir en el seno del mismo tendrá que definir la posibilidad o no, la idoneidad o no de esta creación del impuesto turístico.

Gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Muñoz.

A continuación, señor *conseller*, tiene tiempo ilimitado para su segunda intervención. Cuando quiera, señor Soler.

El señor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyora presidenta.

Bé, jo voldria remarcar algunes coses, que per elementals jo crec que no estan suficientment internalitzades en esta comissió.

És a dir, es donen xifres per a dir que, fins que va arribar la pandèmia, el negoci turístic a la Comunitat Valenciana va assolir quotes desconegudes, històriques. Les majors de la història. En període Botànic.

En segon lloc, quan ve la pandèmia, quina és la comunitat autònoma de tota Espanya que practica unes polítiques d'ajuda als sectors més afectats –i naturalment era Horeca el sector més afectat, era Horeca–, i centrem el pla Resistir, com també el pla Resistir Plus, bàsicament en Horeca. Després ho ampliem, perquè sabem de les interconnexions intersectorials que hi ha entre Horeca i la resta de l'economia valenciana. Però, el nucli inicial de...

Per tant, este govern no només entén que estem parlant d'un sector clau de l'economia valenciana, entre altres coses també, no només pel seu pes intrínsec, sinó també per les interconnexions, decisiu, i actua en conseqüència. Actua en

conseqüència, fent polítiques turístiques que incrementaren la vinguda de turistes, i després, amb la crisi, amb este tipus d'ajudes de tot tipus.

Perquè com ha dit molt bé, senyor Ibáñez, i ha agafat molt bé el meu plantejament, este tema de què parlem no és d'exclusiva lògica fiscal. Ha de compenetrar-se amb... O dins no hi han varetes màgiques, evidentment que no, però qui vol plantejar esta taxa, anomenada taxa, que no ho és, és perquè entén que açò pot ajudar a millorar la política turística i el que podem fer les administracions públiques per a afavorir el turisme. Podran estar equivocats o no, però amb la millor fe del món creuen que pot ajudar.

No hi han varetes màgiques, no hi han solucions... El tema del turisme en este moment és molt complex, el tema de globalització de la mobilitat planteja problemes d'identitat turística. No és el mateix un món en el que els vols aeris s'han abaratit tant, fins a la crisi energètica, que podies en lloc de fer viatge de noces a Mallorca fer-lo a República Dominicana o, no sé, a Cancún, i per tant estem parlant d'una nova situació de competència internacional. Per tant, el sol i la platja són molt importants, però ja comença a ser necessari complementar-ho, si volem mantindre la competitivitat en els mercats internacionals.

Tot això engendra una política turística complexa, no del «sí» o «no», sinó de la complexitat, que és el que li pertoca, per sort, a una economia com la valenciana, que té, les economies de situació, una predisposició a poder fer que el sector turístic siga important. Desgraciadament, altres comunitats autònomes no podrien dir el mateix.

A partir d'ahí, és clar que jo comparec ací com a responsable de fiscalitat i també, com saben vostès, perquè jo represente el govern en el parlament en l'àmbit de les competències de Presidència, i el turisme està en Presidència. I, per tant, d'alguna manera, jo estic ací en eixa doble condició, de responsable turístic... No responsable, no soc el responsable, soc el portaveu en temes turístics en nom del govern, de temes que afecten les competències de Presidència, per tant, del turisme. No sé si això aclaria una miqueta el per què estic ací jo i no un altre membre del govern, que crec que és motiu més que suficient.

I la pregunta important és: quina és la postura del Consell? La que acabem d'aprovar en la llei d'acompanyament. Miren vostès la llei d'acompanyament i voran quina és la posició del govern. Que hi ha debat dins del govern? Sí, i és bo, com supose que també hi haurà debat en les Corts, i és bo.

Perquè, com dic, açò no és ideològic, li ho dic amb tot el cor en la mà. És a dir, el punt 15 de l'acord de govern amb el PP en l'Ajuntament de Granada, Granada, que no és una destinació turística qualsevol, Granada, introduïa la taxa turística, i no governa l'esquerra en Granada. Però és que quan al vicepresident de Ciudadanos de la Junta d'Andalusia li plantejegen el tema diu que ho veu bé, a Granada ho veu bé. Tal volta en la Costa del Sol no estaria molt bé, hi hauria alguna que no, però a Granada ho veu bé.

No és ideològic, no estirem tant el tema. Té a vore, com en tantes altres coses, amb les condicions objectives del turisme que es planteja. Ja està. Però des de la laïcitat més gran. No fem dogmes. Perquè l'economia no és dogmàtica, i li ho diu un que és professional de la cosa, no hi han dogmes

en l'economia. Amb l'última crisi més encara, amb plantejaments que semblaren universals i ortodoxes, s'han caigut pel seu propi pes, i ara el neoliberalisme ara ja no dona respostes, i ara és el keynesianisme, es recupera el... Tot això és així, és que l'economia és complexa.

I el turisme és complex. I, per tant, no fem dilemes. Practiquem polítiques per a afavorir, per fer que el nostre turisme, el nostre sector, evolucione cap a les pautes que el facen cada dia més competitiu. Tots els models turístics, tots. Model de Benidorm, per descomptat, ha d'evolucionar per a bé, de Benidorm, i per a bé de la (*inintel·ligible*) ... però el model de València o el model del turisme de l'interior també. Tots els models.

I, en eixe sentit, les preguntes, com dic, són sempre les mateixes: què, per a què, com, quan.

I, per tant, en qualsevol cas, l'heterogeneïtat, i li ho explique a la senyora Massó, és imprescindible. Imprescindible. Perquè el que és bo per a, no dic un terme municipal, ja m'entén vosté, no és tracta d'un municipi i el de al costat no, sinó del model turístic que tal volta agafa dos o tres municipis, però que és diferent del de la comarca del costat. Esta és la concepció no dogmàtica sobre un tema complex.

I això és el que m'agradaria que entengueren tots els diputats, tots. Que estem parlant d'un tema que, bé, que es poden fer bàndols al respecte. «Acabaran con el sector, salvarán al sector...». És que no va d'això. Vostés poden fer el que els done la gana, per a això són tots adults, però que quede clar que ni salvarà el sector ni matarà el sector. Depèn. Depèn del model que estem dient. El que sí que hem de fer és ajudar el sector a evolucionar. I en això estem.

Torne a repetir, no és ideològic, i és per a beneficiar el turista i el sector, i n'hi ha evidències que una política turística que tinga esta ajuda podria servir, o no.

En definitiva, del que es tracta és que este debat està obert... No està obert d'ara, eh? Jo porte parlant del tema molt de temps. Però és que no està obert ací, està obert en tot el món, i sobretot a Europa, i sobretot en les grans ciutats. I jo el que voldria és recuperar esta lògica de debat i no estar només en la lògica del «sí» o «no», perquè amb el sí o no, com en tantes altres coses, no resollem el problema.

Bé, jo crec que açò és el que puc dir en nom del govern. La resposta està en l'avantprojecte de llei d'acompanyament, però, insistisc, és bo i saludable que debatem sobre este tema i sobre qualsevol altre tema.

El sector turístic necessita que impulsem canvis i ho fem tots agafats de la mà, el sector privat i el sector públic. Com he dit adés, les polítiques públiques també incidixen en la viabilitat del model turístic. No s'ha acabat tot quan un ix de l'hotel, al revés. Ací s'ha parlat, alguns dels portaveus, del tractament residus, de... És que hi han tantes coses, moltes de competències municipals i altres de competències autonòmiques. Doncs molt bé, parlem-ne. I com volem aconseguir un espai on es moga el turista i que siga el millor possible, i fiquem tots els mitjans al respecte.

Per descomptat, sense esperar a açò, este govern ha fet molt per a intentar, en el moment més difícil del sector,

ayudar-los. Com *por sus obras los conoceréis*, pels milions que hem posat com ninguna comunitat autònoma en el sector turístic volen demostrar.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Soler.

A continuación, ¿algún grupo va a hacer uso del turno de réplica? Tres grupos.

Pues tiene la palabra el señor Ibáñez, por un tiempo máximo de 3 minutos, por parte del Grupo Parlamentario Popular. Cuando usted quiera.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidenta.

Bueno, *conseller*, permítame que empatice con usted, porque ciertamente yo le veo, cuando está usted hablando, y creo que se pregunta lo mismo que me pregunto yo cuando le veo, y es: ¿qué narices hago aquí? Porque usted igual utiliza la posición del gobierno valenciano que utiliza la posición de portavoz... Yo creo que la portavoz del gobierno valenciano tiene nombre de mujer y figura de mujer. Y, fíjese, y es hasta una vicepresidenta.

Lo cierto es que usted nos ha hablado de que es bueno que haya posturas contrapuestas dentro del gobierno valenciano. Sí, y yo le doy la razón, es bueno. Vamos a ver, en la vida, como en todo, lo bueno es confrontar ideas, ¿no? Lo que pasa es que cuando quienes confrontan con la teoría que usted nos ha planteado no vienen a esta comisión y le envían a usted, pues ciertamente seguimos con el monólogo de usted, que ya lo sabemos, porque le hemos leído. Oiga, señor Soler: «Solo sería comprensible la tasa turística si el sector la apoya. Si no hay acuerdo, ¿a qué santo?». Efectivamente. Lo mismo podrían haber hecho con otros sectores cuando han impuesto otros impuestos, como el de residuos o como el tema del juego, pero eso es otro tema.

En cualquier caso, yo creo que usted ha sido enviado porque alguien no quiere dar la cara aquí y le gusta más dar la cara fuera de aquí, que es donde se encuentran mucho más cómodos por aquello de no ser preguntados ni interpelados.

Pero sí que yo saco una conclusión de todo esto. La parte presidencial del gobierno valenciano dice «no» a la mal llamada tasa turística, que es un impuesto, y la parte vicepresidencial del gobierno valenciano dice «sí» a la mal llamada tasa turística, que en realidad es un impuesto.

Y yo le pregunto: ¿usted considera que, efectivamente, las declaraciones que se han realizado por parte de los dos vicepresidentes, aludiendo a que es el momento óptimo para poner en marcha este mecanismo tributario, son oportunas o inoportunas? Usted hoy le está enmendando la plana, si me lo permite, a la totalidad, a los dos vicepresidentes.

Claro, aquí se ha aludido por algún compañero a estudios europeos sobre el turismo. Mire, yo soy un poco más autóctono, y hay un estudio de valencianos, de profesores valencianos. «La tasa turística: una aproximación a su impacto en la Comunidad Valenciana», no hay que irse a Bruselas. Están aquí. Y lo que dice es exactamente lo que estamos comentando, es decir, ¿cuál es el gran problema? Y cito textualmente la conclusión: «La Comunidad Valenciana debería centrarse en el esfuerzo de control para regularizar la cantidad de alojamientos turísticos ilegales, lo que incrementaría de manera muy notable la recaudación». Punto y final.

Aludir a que en otros sitios sí que hay, usted lo ha dicho... Granada. Granada tiene un turismo diferencial absolutamente patente. Es decir, Granada solo hay Granada, pero lo que ofrecemos en la Comunidad Valenciana está en más sitios. Por lo tanto, esa reflexión se la deberían de hacer también aquellos que se postulan a favor de ese sí.

No se trata, efectivamente, de si salvamos o matamos al sector. Se trata de organizar al sector, y eso la responsabilidad es de ustedes. El sector se tiene que estar organizando y no se está organizando. Y, mientras el sector no esté organizado, no se puede pensar, ni tan siquiera pensar, en figuras tributarias, porque desde luego es un absoluto descontrol.

Por lo tanto, yo le agradezco el gesto de sinceridad que ha tenido al decir que la postura del gobierno es la que está en la ley de acompañamiento, y es no a la tasa turística, la mal llamada, no al impuesto. Y, por lo tanto, me alegra que un socialista, por primera vez en las Cortes, le enmiende la plana a una vicepresidenta y a un vicepresidente del gobierno valenciano.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Ibáñez.

A continuación, por 3 minutos, la señora Massó tiene tiempo de intervención. Cuando usted quiera.

La senyora Massó Linares:

Gracias, senyora presidenta.

Bueno, la verdad es que, ya lo ha dicho el señor Ibáñez, no me gustaría estar en su lugar, porque tiene que venir aquí un poco a justificar que sus compañeros del Consell no están diciendo lo que sí están diciendo.

Nos dice que ningún miembro del Consell ha solicitado la tasa turística. Bueno, pues entonces no sé qué es, tengo dificultad de comprensión lectora, porque estoy leyendo lo que está diciendo aquí el señor Illueca, que dice: «No puede ser que nunca sea el momento adecuado para la tasa turística». Dice que «en la comisión presupuestaria se está trabajando con debates muy intensos y muy a fondo sobre este tema». Si eso no es que ningún miembro del Consell esté abogando por la tasa turística, pues no termino yo de entenderlo.

Se esgrimen razones, miembros del Consell esgrimen razones del tema de gestión de residuos... Bueno, entonces, ¿volvemos a quien gasta, paga? Porque me resulta un poco extraño escuchar a gente de Compromís y de Podemos, miembros de su Consell o que apoyan el gobierno del Botánico, decir eso. ¿Damos la vuelta y ahora decidimos que quien hace más uso de unos servicios públicos tiene que pagar más que el otro? ¿Un ciudadano que no hiciera uso de servicios públicos podría pagar menos? No sé, si sirve para la tasa turística, si sirve para los turistas, debería servir para el resto de ciudadanos. Ciudadanos que no usan un cierto servicio público no deberían pagar por él, y, sin embargo, sí que están pagando.

Usted dice que esta medida ni salvará al sector ni matará al sector. Hombre, evidentemente no, lo que salvará al sector serán las medidas que se tomen de ayuda a ese sector y, ya no tanto de ayuda, sino de no poner impedimentos. Ahora mismo, uno de los principales problemas que tiene el sector es la factura energética de muchos locales de restauración.

Y, bueno, ¿qué dice el sector? Pues lo que dice el sector no es que ni se salvará ni se morirá si se aplica esa tasa, pero lo que sí dice el sector es que es inconcebible que ahora se aplique esa tasa. Han tenido 10.000 millones de euros en pérdidas, 20.000 valencianos del sector turístico siguen todavía en un ERTE.

Entonces, yo la verdad es que me congratulo de que usted nos diga que no se va a implantar esa turística y, bueno, y que se lo diga con tanta claridad a sus socios del Consell.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Massó.

A continuación, por un tiempo de 3 minutos, tiene la palabra el señor Woodward. Cuando usted quiera.

El senyor Woodward Poch:

Sí.

Bien, efectivamente, como usted dice, en la ley de acompañamiento no aparece la tasa turística o el impuesto, y lo ha vuelto a certificar en su comparecencia.

Pero yo creo que el problema aquí está en que usted esta legislatura no ha apretado el botón de «sí» o «no» en la ley de acompañamiento, y veremos lo que va a ocurrir en las previsibles enmiendas sobre esta tasa turística o impuesto que vamos a ver en el debate de la ley de acompañamiento.

Pero a mí sí que me gustaría... Sí que es verdad que se ha hablado, el compañero de Podemos, de estudios. Siempre hacen referencia a un estudio, pero el estudio que les interesa. Hablamos también de, como en el resto de ciudades europeas se implanta la tasa turística o el impuesto, o en comunidades de incluso de aquí de España, que nosotros lo

deberíamos aplicar también porque no pasa nada, y se hará una recaudación y lo que recauda ese impuesto puede ser asumido con una futura recaudación mayor.

Y yo me pregunto, ¿y por qué esto no se aplica y no podemos tener los valencianos los impuestos que se pagan en Madrid o en Andalucía, por ejemplo, con impuestos más bajos, si al final esos impuestos más bajos pueden repercutir en una mayor recaudación?

Entonces, a mí sí que me gustaría, como usted dice que este es un tema de mucho estudio, tener claras las cosas, y una vez que se tengan claras las cosas, pues decidir entre todos, con todas las partes involucradas, qué se puede hacer o qué queremos en la Comunidad Valenciana. Porque incluso las recaudaciones que se pueden obtener por este impuesto o esta tasa realmente al final no pueden solucionar los temas que se han visto ahora, el tema del turismo y de la pandemia que hemos sufrido y estamos sufriendo.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor Woodward.

Pues, a continuación, el señor Soler tiene 3 minutos para cerrar la comparecencia. Cuando usted quiera, señor Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

Bé, continua pendent el debat de què, com, per a què i quan. I això és el debat bo que cal plantejar en tots els àmbits, en l'àmbit parlamentari, per descomptat, però en l'àmbit governamental també. Sí és un govern de coalició, normal en un govern de coalició que tots no pensem igual.

Però, atenció, no és de dilema ni el debat al si del govern ni hauria de ser, dic jo, amb respecte pel poder de vostés, en el parlament. No és sí o no, és respondre estes preguntes, perquè insistisc, és sobretot una mesura vinculada a la política turística.

Per descomptat que jo, per respecte institucional, no comente cap declaració de cap company de govern, només faltaria. Això és pur respecte institucional.

Ara bé, no li llevem importància a, ja no dic París, Milà... No, no; anem al cas genuí de Granada, en mans de la drete... No, no; perdó, no, és que és molt important. Quin és el model turístic de Granada en el nostre territori? No és el de Benidorm. No. Però n'hi ha algun altre que se li aproxima? Vull que reflexionen sobre això. És a dir, el que és bo per a Granada, ja no és bo per a ningun model turístic concret valencià? Per favor, reflexionen.

Anem a vore, es tracta de debatre des de la sinceritat que volem el millor per al turisme valencià, dels turismes valencians, plural. Aleshores, això és al que este govern li encantaria que es plantejara en la societat valenciana i en el parlament

valencià, vostés són lliures de fer el que vullguen. Ara, per favor, coses molt elementals. Les estratègies competitives d'unes empreses en un determinat model turístic no tenen res a veure amb les estratègies competitives de les empreses en altre model turístic. Perquè totes volen ser competitives i es fan de manera diferent, perquè les estratègies han de ser diferents, perquè el context és diferent...

Per favor, no simplifiquem el tema. Estarem fent molt de mal al sector. Molt de mal al sector, ho dic amb tota sinceritat, que conec una miqueta l'economia valenciana. Si de veritat, sincerament, volem ajudar el sector, no fem estes aproximacions tan simplistes.

Tornem. Què, com, per a què i quan.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Pues muchas gracias, señor Soler, por la comparecencia de hoy.

Despedimos al señor *conseller*, y vamos a dar entre tres y cinco minutos para volver a iniciar la comisión para las PNL.

Muchas gracias, señor Soler. (*Pausa*)

Proposició no de llei sobre el desenvolupament de la infraestructura tecnològica centre de processament de dades (data center), presentada pel Grup Parlamentari Unides Podem (RE número 31.936, BOCV 150)

La senyora presidenta:

Bien, pues el punto 3, toma en consideración de la Proposición no de ley sobre el desarrollo de la infraestructura tecnológica *data center* presentada por el Grupo Parlamentario Unidas Podemos. Esta es la que tenía la enmienda, ¿verdad, señor letrado? Pues, sí no me equivoco, empezará el señor Martínez con 6 minutos. Perdona, que no recuerdo tu apellido. (*Veus*) Ruiz. Fíjate que es muy español, pero yo no. Y luego el señor Ruiz tendrá también 6 minutos para defender la enmienda.

Así que, cuando usted quiera, señor Martínez Ruiz, tiene la palabra. Por ese orden. Cuando usted quiera.

Gracias.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyora presidenta.

Bé, com vostés saben, no és la primera vegada que portem a aquesta comissió una iniciativa que té a veure amb el que jo crec que va a ser un tema fonamental durant les properes

dècades que és la transició digital. No és un tema candent que marque l'actualitat política del dia a dia, que es discuteix en les televisions, que genere com molta polèmica, però jo crec que és un tema cada vegada més important i que té una importància, a més, estratègica.

La digitalització jo crec que ha sigut durant molts anys, de fet, una assignatura pendent per part de les institucions, almenys fins a data recent. Però el sector que té a veure amb tota l'activitat de l'economia digital té una importància enorme, una importància creixent, perquè, a més, té efectes sobre el conjunt de l'economia cada vegada majors i, a més, té una sèrie de riscos associats que fan que hagem de plantejar-nos com s'aborda aquest fenomen des del sector públic.

Hi ha hagut, en concret, fent referència a aquesta proposició no de llei, una expansió important i creixent dels *data centers*, dels centres d'emmagatzemament de dades, sobretot per part de la iniciativa privada, la qual cosa és bastant raonable, empreses que posen estos serveis d'emmagatzematge de dades a disposició d'altres empreses.

Però el que ha ocorregut també és que les institucions, les administracions públiques també tenen la necessitat creixent d'emmagatzemar dades, d'utilitzar aquests serveis i, per tant, de recórrer a l'empresa privada perquè no ha desenvolupat una estructura pública pròpia fins al moment.

A nivell global, la Unió Europea s'ha quedat despenjada durant molt anys d'aquesta competició amb Xina i amb els Estats Units en el camp de la transició digital. Amb els fons europeus de reconstrucció, la Unió Europea està tractant de reposicionar-se. Les dos grans prioritats, vostés ho saben, del mecanisme de recuperació i resiliència són la transició ecològica i la transició digital. Es tracta de recuperar part del terreny perdut davant de Xina i dels Estats Units.

I, per tant, això ens planteja la qüestió de quines iniciatives podem impulsar des de les institucions per a afavorir el desenvolupament d'aquest sector que, com comentàvem, serà estratègic en les properes dècades.

Aquesta qüestió, a més, es vincula amb tota una altra, que és la qüestió de la sobirania, de la sobirania tecnològica, que sovint parlem de sobirania en altres terrenys, de sobirania energètica, de sobirania alimentària. Però cada vegada és més important el fet que tinguem també una sobirania tecnològica, que siguem capaços de desenvolupar per nosaltres mateixos el conjunt de serveis i d'infraestructures que necessitem en aquest terreny.

La proposició no de llei fa referència a tres qüestions. I jo crec que són fonamentals en aquest camp. Una és la mateixa infraestructura dels *data centers*. Una qüestió associada, que és el consum energètic que tenen aquests centres, que és un consum elevadíssim d'energia perquè es necessita una enorme refrigeració dels equips informàtics, que estan sempre en funcionament.

I, d'altra banda, la seguretat jurídica, seguretat jurídica no només de les empreses sinó fonamentalment dels usuaris, dels consumidors, dels ciutadans, de garantir que les empreses i, normalment, oligopolis estrangers molt potents tinguen en les seues mans dades personals dels ciutadans que puguen utilitzar conforme els convinga.